

عنوان مقاله:

تبیین الگوهای معماری پایدار در بناهای مذهبی بافت قدیم بوشهر (نمونه مورد مطالعه: مسجد جمعه بوشهر)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیده زهرا عدنانی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات بوشهر، ایران

جمال الدین مهدی نژاد درزی - دانشیار، عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پایداری در بافت های تاریخی به دور از تکنولوژی های کنونی، می تواند الگویی مناسب برای طراحی های عصر حاضر باشد؛ زیرا برای تولید و حفظ انرژی های زیادی متحمل خواهد شد؛ نیل به پایداری محیط کالبدی انسان ساخت به عنوان بخشی از محیط زیست انسانی و دربرگیرنده و سامان دهنده فعالیت های اقتصادی و اجتماعی، در گرو برقراری حالت تعادل پویا میان فضای کالبدی انسانی، محیط فراگیر و کاربران فضا است. پویایی این تعادل در نحوه پاسخ گویی و کنش مندی محیط کالبدی به خواست ها و نیازهای کاربران و نیز شرایط متغیر محیط فراگیر است. آماده سازی بستر ایجاد معماری پایدار، در هر سه شاخه فرهنگی- اجتماعی، اقتصادی و محیطی قابل بررسی است که در همه این شاخه ها توجه به ویژگی ها و قابلیت های منطقه و مردم آن، مورد نظر می باشد. مقاله پیش رو برآن است که از منابع کتابخانه ای به روش تحلیلی-توصیفی به الگوهای توسعه پایدار در بناهای مذهبی تاریخی در بافت قدیم بوشهر به این الگوها دست پیدا کرده و به معرفی این روش ها در جهت بهبود معماری این دیار بپردازد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری بومی، بافت قدیم بوشهر، طراحی اقلیمی، مسجد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872908>

